

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

TURISTSKØRNET

Mit navn er Thomas Klingby. Du lytter til nationsmagerit.
En true crime-podcast om sager fra hele verden, der rammer en befolkning.
Fordi de er så bizarre eller på andre måder vikker opsigt.
Sådan en sag findes også i Danmark.
I turistområdet ved de naturskønne ty, finder man et li uden hovedet.
Offere er ukendt. Det ligner det perfekte mor.
For hvordan finder man gærlingsmanden, når man ikke engang ved, hvem offere er?

TURISTSKØRNET

Det er tidlig søndagmorgen og første dag i efterårssæsonen for jagt.
Dagen kunne ikke være bedre tegnet for de to venner,
der begge har set frem til at komme ud i hedelandskabetes tidlige morgensimer,
og være tæt på naturen.
Som sønnen langsomt stiger, lægger Disen sig tæt henover landskabet.
De to jærer sidder i bilen med en kop kaffe fra termokannen.
Ingen af dem siger noget, det er ikke noget ventligt. De ved begge, hvad der skal ske.
For nu vil de bare nyde stillheden og morlyses brydninger gennem Disen.
Hunne bag i bilen er knaps og rolig.
Tongen hænger allerede ud af munden i utolmoet i venten.
De har brug for at komme på jord og udfør det, de er best til at hente byte.
Helt specifikt ænder.
Jæerne træder ud af bilen. Luffende frisk, men fugtig, fra den enorolige Vesterhavns vind.
Jæerne kan smage havet salt på leberne.
Det mægtige Vesterhavn ligger kun to kilometer væk,
men det er ikke havet jæerne interesseret i.
ænderne holder sig til søgerne,
og de to venner har udset sig søgområdet lige nord for Tyborøn,
bestående af de to store søger, flade søger og ørem søg,
der er forbundet af den lille, men slet ikke uvigtige indsøg og rådenbjerg søg.
De er nemlig her, ænderne holder til.
Det er den 1. september 1945.
Tourist-sæsonen er netop overstået, og jæerne har området helt for sig selv.
De lokale ved godt, at når jaksæsonen går i gang, er det bedre at holde sig væk for søgerne,
i hvert fald tidligt om morgenen.
Og der er selv ikke noget galt med tyskerne og de andre,
men det er norasen og hjemstavnen, bliver deres egen igen.
Patronerne følges i tasken.
Reflen knækkes og lægges over skulderen.
Hundene lukkes ud af deres bur.
Selvom hun er iuri efter at komme i gang, siger de ikke en lyd.
Jæerne sætter sig i lyd af sivne.
Stilheden sænker sig.
Kun lydne fuglefløjt, og vindens lej med bladet forlår at sprede sig.
Smok krusning og strøger henover vandet.

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Lokkeinderne svømmer naturligt mellem de mange toppe af oligræs, der anes i vandoverfladen.
Pludselig stikker tre skykker op nordfra søbrædden, og sætter kursen ret indover land.
Jærerne puster intens i anekallet, og de tre grønner tøver ikke med at dreje direkte indover det åbne, indbydende søvand med kurs mod Lokkeinderne.
Jærerne sætter havlgeværerne til skulderen. De dybe måninger på geværerne følger fuglene i deres træk over sønene. To hurtige brav giver genlyd over landskabet, og den bæreste af de sorte siluetter falder mod vandet.
Hunne står allerede klar. De ved, at bravet er tegn på at der skal hentes. Med en klar og præcis kommando sætter de to hunne i løb indover den lave sø. Jærerne venter i stillighed på, at hunne skal vinde tilbage, men stilligheden var længere end normalt. Hunne kommer ikke tilbage, som de ellers har trænet til. Jærerne rejser sig fra deres skjul. Med kigger den for de øje på hunne, der bevæger sig rådvilt rundt om bytet uden at gribe det. Der er noget galt. De to jærer nærmer sig opmærksomt hunne. Den livslange jærerfaring sidder dybt i kroppen, og jærerne holder aktpogivende opmærksomhed på både hunne og landskab. Andre jærer kan være i området klar til at skyde. Det kan være hunne har omringet en aggressiv rev, med hunnekalskab klar til at bide, og dermed før sin farlig smitte videre. Det kan være et såret dyr. Alt det, det har jærerne i baghovedet, som de nærmer sig hunne. Men det de finder, er de slet ikke forberedt på. Det kan ingen forberede sig på. Hunne piver. Snudderne er vent mod noget i sivene. Jærerne bænder sig vej ind blandt det tættesiv. Endelig får de øje på årsagen til hunnes piven. Blandt sivene skvulper et ben rundt i vandoverfladen. Det er benet fra en kvinde. Kriminalpolitiet i tidssted befinder sig kort tid efter ved søen. Selvom de gavede politifolk har set lidt af været ude i kliterne, der befolkelse alt fra fiskere til indremissionsgørt turister, er det nu alligevel en sjældenhed med afskående kroppstil heldigvis. Søen betragtes umiddelbart som gærningsstedet, og politipatientene begynder straks at afdække området

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

for at sikre ævnerne,
der går ikke mere end et par timer før politiet gør endnu et markabert fund.
Denne gang er det en arm de finder.
Også denne kropstil tilhører en kvinde.
Men om der taler om den samme kvinde, er politiet endnu ikke sikre på.
Bækket kropstil bliver omgående transporteret til kriminalteknisk afdeling
for yderligere undersøgelser.
Selvom det er sikker, så er politiet ikke sikker på.
Det har været en for yderligere undersøgelse.
Selvom det er søn der, er den lokale politichef selv ankommen til gærningsstedet.
Et parteret menneskelig er en usøvænlig forbrødelse, som kræver hurtig handling.
Særligt fordi pressen vil opsnap nyheden inden for få timer.
Politichefen vil gerne have et overblik.
Hvilket skal visere ikke at være så nemt.
For det er en mystisk sag politiet står med.
Man går ud fra, at der taler om én kvinde, men man aner ikke, hvem det kan være.
Det lokale politi har ingen melding om savnet personer,
og der har ikke været anmeldet sig om mystisk aktivitet i sommerhusområdet.
Tidspunktet for forbrudelsen er ikke umiddelbart til at præcisere.
Men det er ikke mange dage siden, at området var tæt befærdet af turister fra Norge, Sverige og
Tyskland,
hvilket alt andet lige må besværlig gøre en forbrødelse her på stedet, blandt så mange potentielle
vidner.
Det er tydeligt, at kvinden er blevet parteret.
Men hvor i den travle turistesson kan man slet være stedet med sådan en handling?
Og hvor er de andre kropstile?
Man mangler både torsur og hoved, og har ikke meget identificeret kvinden ud fra.
Man sender en telex rundt til de øre i politikris i landet,
med en forspørgsel om savnede kvinder, men uden resultat.
Senere samme dag finder betjente endnu et ben.
Denne gang det venstre ben, trykket på land, er dyr, formentlig som føde.
Ratsmedicinsk institutsmottager også det nye fund,
og kan samtidig konkludere, at kropstilene tilhører den samme kvinde i alderen 30-45 år,
omkring 170 centimeter høj, middel til kraftig bygget, med mørkt hår.
Mer kan man ikke sige på nuværende tidspunkt.
Kropstilene er blevet afskåret fra kroppen med en skarp kniv,
og knonerne er oversaget med en fintandet sav.
Lige har ligget i søen i en til to uger.
Fem dage efter finder politiet endnu en kropstil.
Denne gang kvindens torsur dumpede i Nabussøen.
Det har ikke været praktisk muligt for torsorne at drive fra den ene søg til den anden,
så politiet kan konkludere, at gærningsmanden har fordelt kropstilene ud over et større areal.
Måske i håbet om, at det vilde dyrliv vil tage sig belejligt af menneskekødet.
Selvom torsoren er et væsentligt bidrag til sin alemanget af den forsvunde kvinde,

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

er politiet stadig ikke i stand til at bedømme dødsårsagen eller drabsmetoden. Og uden et tandsæt eller fingravtryk er det heller ikke muligt for politiet at identificere kvinden. Et forhold som gærningsmanden har været helt bevidst om. Med alt sandsynlighed er der altså taler om en uspekulerede gærningsmand, der har planlagt drabet ned til mindste detalje. Har han måndt begået det perfekte mord? Det hovedløselig er allerede en meget svær oplejingsopgave for kriminalpolitiet. De begynder at frygte, at den måske en dag er umulig. Hvis kvinden har opholdt sig området med sine familie, ville de jo familie have alarmeret politiet vns for svinden. Hvis hun var alene, ville det omvente hver en familie eller andre derhjemme, der vintede på ind. I så fall vil de også alarmere politiet efter nogle dage uden kontakt. Hvis ikke kvinden er dansk, men en turist, er det som er ledet efter en nål i en høsttak. Det ligner den perfekte forbrudelse. Samtidig har pressen fået ny som fundet af departerede kvindelig, og nyhedskaber store overskrifter. Ikke bare i den lokale presse, men i hele landet. De uhyggelige fund i færgeparadieset er snart på alles leper. Den store midtjebvågenhed sætter politiet under maximelt pres, og politiet's rejsehold sender sig sted til det populære rejsemål for at hjælpe politichefen med opklaringen. Men heller ikke rejseholdet har et bud på det helt store spørgsmål. Hvem er den døde kvinde? Uden vidner, spor eller andet, der kan pare i en retning, har politiet ikke en chance, der er behov for international hjælp. Området er det populært turistmål for mange nationaliteter, især Tyskland, Sverige og Norge. Men den nordiske politichef har en fornemmelsag, at kvindens identitet skal findes sydforlandet fremfor nord. Så den 10. september, små 14-dage efter fundet, oversættes sagsmarben med politiets informationer derfor til Tysk, og den bliver sendt til samtlige drabsafdelinger i hele Tyskland. De sætter sig ind i sagen med velkendt tysk grundighed, og det giver snart resultater. Politichefens fornemmelse var god. Tysk politi vinder nemlig tilbage kort tid efter med et muligt vidende. En tysk styrmand for en fiskekutter, der befandt sig i den store industrihavn ved Hanstholm, 30 km nord fra Søen, hvor lige delene blev fundet. Styrmanden fortæller, at han den 21. august om aftenen, 9 dage før jeres fund, befinder sig på havnen med sin kone, da en tysk indregistreret bil kører ind på det øde havneområde. Førerne bilen bakker helt hen til havnekanten, hvor han stiger ud af bilen. Manden åbner bagagerumsklappen og begynder at bakse med noget i bagagerummet. Manden overraskes af en anden bil, der kører ind på havneområdet, vil det form til at smække bagagerumsklappen ned igen med det samme.

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Der på sætter han sig ind i bilen, men sætter ikke bilen i gang.

Det er der lidt underligt, bemærker styrmanden på afstand, som om mannen med bilen forsøger at skjule noget.

Da den anden bil forlader området igen, stiger den mistinkelige mand ud endnu en gang, men overraskes så af en ny bil, hvilket formanden til endnu en gang har set sig ind i sin bil, igen uden at fortælle sig noget.

Der havnen igen er øget, stiger han ud og åbner bagagerummet på ny.

Her finder han noget undefinerbart, som han kaster ud i havnebasinger.

Styrmanden kan ikke se, hvad det er eller hvor meget det fylder.

Her efter tørrer manden bagagerummet af med en klud, som han også kaster ud i vandet.

Styrmanden bliver i stinegrad mistingsomt, og bevæger sig tættere på manden, og roper til ham på tysk.

Hvad laver de?

Høfligt, som altid på tysk, men også noget aggressivt.

Bilejeren er tydeligvis ikke klar over, at han er blevet overvået, og han bliver forskrækket.

Alligevel svarer han med afgangse.

Hvad raver det dem?

I øget venter jeg på min visevært.

Det er godt nok et mærkeligt svar, som ikke gør styrmanden mindre mistingsomt.

Styrmanden kigger ned mod vandet, men det er for mørkt til, at han kan se noget.

I stedet spørger han, hvor det er ham, de smider i vandet.

Det kan ikke spørges mål for manden til at sætte sig ind i sin bil, og hurtigt forlade havnen.

Uden at styrmanden sikrer sig nummerpladen, så man skriver ned på en lille sedel.

Styrmand får også et godt kig på mandens bil, som han beskriver som en massædeslinende elfenbensfarad personbil.

Vidneudsavnet er en gave til rejseholdets opklaring, der stadigvæk ikke er kommet nogen vejne. Efter et par uerstredende vandet må de knipe sig i armen over så opmærksomt og hjælpsomt et vidne.

Nu føler man sig tæt på en opklaring.

Det er i hvert fald et godt bud, at styrmanden har mødt gærningsmanden, og endda i det øjeblik han har dumpet lige delene i vandet.

Så det er med veldig stor optimisme, at de sørger for hurtigt at tjekke nummerpladen med det tyske motorkontor.

Det svarer de for, overrasker dem, og ikke på en god måde.

Der er nemlig ikke noget match mellem nummerplade og den bil, som styrmanden beskriver.

Nummerpladen tilhører ikke en Mercedes-linende elfenbindsfarvet personbil.

Den tilhører i stedet en grøn, opel stationcar, altså så langt fra sin allemang, som man næsten kan være.

Og så forkert på den kan en styrmand, der nok kender sine tyske bilmærker fra hinanden, ikke være. Politiet kan simpelthen ikke få det til at passe, at han forveksler en grøn stationcar med en elfenbindsfarvet Mercedes.

De undrer sig. Har styrmanden bevidst givet forkert nummer?

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Der viser sig at være en forklaring, som det sværere er nedslående.

Politiet afhører styrmanden igen, og konferenteret med informationen om den grøn stationcar kan pludselig godt se, hvad der er sket.

Det er en dum lille ting, en ærrelig tilfældighed.

Tidligere på dagen, den 21. august, hvor han mødte manden ved havnen, var hans egen medbrakte bil udsat for et uheld.

En anden bil stod lidt for tæt på styrmandens, og en side dør røg op og lavede en skramme i styrmandens bil.

Af forsikringsorsager havde styrmanden så skrevet nummerpladen ned. Den bil var den grønne opel, og der var så skit følgende.

Bækkesædler med nummerpladerne lå i styrmandens kabine i et par dage, indtil forsikrings sagen var pragt i orden, og han kunne smide sædlen ud.

Men han kommer til at bytte rundt på de to sædler.

Uheldigvis smider styrmanden den forkertesædler ud over reglingen, og nummeret på bilen fra havnen, der tilhører den mystiske mand, forsvinder for altid i de store bølger.

Hvad der for politiet virkede som en gæve af en genvej, der kunne føre dem direkte til en hovedmistænkt, er nu endt indblindgivet, bare for de to små sædler er blevet forbyttet.

Man er ikke helt på barebund. Man ved, at man skal fokusere på Tyskland, men det er gennemblød en nærmest uroreskulig opgave for politiet.

For det første vil det blive svært blot at finde en elfenbensfaret med sædeslige nabil i Tyskland uden informationer om nummerpladen.

For det andet vil det kræve enorme ressourcer at afhøre samtlige ejer, og det er ikke noget, som det tyske politi på nuværende tidspunkt kan være begjeldt lige med.

Sagen ser ud til at gå i stå, nærmest inden den overhovedet er gået i gang.

Hvis bare politiet kunne identificere den drepte kvinde, så var der håb igen. Men hvordan?

Løsningen synes at være uendeligt langt væk for det danske politi. Alivæld kommer de ikke til at vente længe.

Helvede kommer nemlig til at tilsmille dem igen, og det, der lineede det perfekte mord, er det heldigvis kun næsten.

Den 28. september 1945, en lille måned efter opdagelsen af den parterede kvinde, tækker endnu et telex indhådsrejseholdet i Danmark.

Det er fra politiet i Braunschweig, små 700 km sød for den danske nationalpark Ty. Det tyske politi har fundet et nyt vidende.

En tysk mand fra Braunschweig har hørt om sagene fra de danske medier, og henvender sig efterfølgende på den lokale politistation.

Manden fortæller, at han opholdt sig i sommerhusområdet i Ty i sin færges, og at han den 21. august samme dag som styrmanden så den massedslinde bil, hadet en meget pus i oplevelse.

Som så mange foregående sommer, er mandne hans husstro på sommerhusfære i den smukke klidthed ved det rasne vesterhavn.

Ægteparene er stor kærlighed til den altidige naturpark, der tilbyder noget helt anderledes for en tysker, da til hverdag befinder sig dybsinde i det europæiske kontinent.

På en af de mange køretur langs de hvide strande, bliver husstruen sin mand om at holde ind til siden, der nu ikke kan holde sig til de kommer hjem.

Manden finder en rastepads på Køstvejen midtvejs mellem Hans Tholm og et lille mænd populært

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

sommerhusområdet ved byen Vårebør.

En lille by, der senere skal vise sig at spille en større rolle i sagen.

Mænds husstroen forretter sin nød tørft i bussene, lægger manden mærke til en udbrændt skrallesband.

Arren indstengt vil manden sikre sig, at der ikke længere er i lille i skrallesbanden.

Og da han undersøger indersiden, får nøg på et stykke papir, der kun er delvist brændt.

Ny skade samler han papiret op og ser, at det er en postkvitering med både navn og adresse.

Manden lægger ekstra mærke til kviteringen, fordi adressen er til et hus i Braunschweig, altså den samme by, som manden selv bor i.

Måske netop, fordi sammen traffet er sig tilfældig, sætter oplevelsen sig i ham og en bedre mærke i navnet.

Husstruen kommer tilbage og peget folk sætter deres køretur uden at manden tænker nærmere over den udbrændte skrallesband.

Der er nogle uger senere at høre om den drabte kvinde, forstår manden, at den brændte skrallesband kunne være et forsøg på at komme af med papir, der kan afsløre identiteten på kvinden.

I det tilfælde var gerningsmanden så ikke grundig nok.

Den tyske mand tænkte, at navnet på kviteringen muligvis kunne have interesse for det danske politi, hvilket det i den grad selvfølgelig også har.

Navnet på den delvis brændte kvitering er Helga Karsu. Endelig har politiet navnet gå efter.

Reiseholdet tænder straks en patruljebil ud til resten, og overræstende nok finder betjentene den udbrændte skrallesband urørt.

Og hvad der måske er endnu mere utroligt, er de halvbrændte papir med Helga Karsus navn stadig ligger i skrallesbanden, mere end en måned efter, at de blev forsøgt brændt.

Det store spørgsmål for politiet er nu, om der nu også er et sammenfald mellem de brændte papir og fundet af det parterede li.

Er Helga Karsu det hovedløse li?

Samtidig får politiet en overræstende melding fra en lokal fisker.

På vej ind i havnen ser fiskeren ind rundt genstand, der flyder rundt i vandoverfladen ved udmåningen til Hans Trømhavn.

Der fiskeren kommer nærmere og opdager han til sin forfærdelse, at genstand er et afskåret hoved. Reiseholdet rykker straks ud, og i gang sætter han efterforskning af havnemåningen, men hovedet er allerede forsvundet igen.

Men nu har man dog en sandsynlig sammenhæng mellem manden, der smidt noget i havnen den 21. august,

hvilket kunne være hovedet som fiskerens så, og fundet af de halvbrændte papir fra samme dag.

Det er bestemt et realistisk scenarie, at før af den elfenbens farvede bil på sin vej op til havnen for at smide hovedet i vandet,

holder ind på en rastepads for at skælde sig med beviserne på kvindens identitet.

Det er også realistisk, at stoppet før rastepadsen var søen, hvor jærerne fandt den første kropstil.

Spørgsmålet er bare, hvor manden befandt sig før han kørte til søen.

Et kvalificeret gæt er et sommerhus fra området. Men hvor?

Og hvem er Helga Karso?

Politiet er klar over, at hvis de skal finde identiteten på manden, må de først afklare om Helga Karso

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

er den hovedløse kvinde,

og først der efter kan de komme videre.

For der gemme opfordres identitet, at de skal finde gerningsmanden.

I følge det tyske politis oplysninger, er Helga Karso en 37-årig damefresør fra Brownsbjerg, en by på størrelse med Aarhus, i den tyske delstat Nita Saxon.

Hun har tidligere været gift med italiensk mand med, hvem hun fik end søn, men parret blev skilt, og nu bor Helga Karso for sig selv i en lejlighed med tilknytning til sin fresørsalong.

Helga søn bor med sin far i Italien.

I følge byens slibrig rykter, priver Helga Karso en sideforretning i fresørsalongen efter Mørkes frembrud.

Det er sådan en slags forretning, der ikke henvender sig til byens damer, men i stedet til deres mænd.

Hun arbejder med andre ord, som prostituerede.

Blandt de lokale blev hendes sideforretning stilletidende akcepteret,

der Helga som enlig måtte forsøge sig selv så godt hun kunne,

og hun såede også for sin søn, som hun besøgte så ofte hun kunne på trods af en stor afstand.

Politiet får fat på Helga's søster, der kan fortælle, at hun værken har set eller hørt fra sin søster siden 17. augusts,

hvor Helga ville besøge sin søn i Italien.

Men der søsteren efterfølgende fik fat på den italienske ekstmænd, had værken han eller sønnen set noget til Helga.

1.11. september meldte Helga savnet hos det tyske politi,

hvilket er årsagen til, at det danske politi ikke hører om hende.

Politiet afhører familiemedlemmer og omgangskris, hvor igennem de lærer, at Helga kortfra inde sin forsvinden,

møder en 50-årig mand, som hun begynder at se fast.

Ud af tæt betegner Helga sit manlige bekindskab som sin økonomiske rådgiver.

Men privat er vennerne ikke et fivl om, at forholdet er mere intim karakter.

Det er åbenlyst, hvorfor Helga og den 50-årig mand måske jul deres interesse for hinanden, eftersom manden er gift.

Udover åbenbart at være utro, har den 50-årig mand også generelt et dårlig ryg.

Folk beskriver ham som en utroværdig forretningsmand, der fusker med eindomshandler,

er lidt for trusty, hvis ikke lige frem alkoholisk, og allround bare er lidt af en plattens lærer.

Manden havde i følgefamilien overtalt Helga til at skyde penge i en populær restaurant, som manden bedyret var en sikker investering, der ville gøre Helgari.

Eftersom at Helga ikke havde en opsparing, øvet havde brugt al sin penge på sin søn, måt hun tage et lån i banken på 40.000 DM, cirka 150.000 danske kroner.

Helga er overdrevet efter penge til manden, så han kunne stå for investeringen.

Mandens navn er Hans Gynter Stumpe.

Det tyske politi fatter straks interesse for Stumpe, og da de søger på med deres system, finder de endnu en interessant oplejsning.

Stumpe er en af hæver af en elfenbensfarvet Mercedes.

I samarbejde med rejseholdet i Danmark hentes Stumpe til afhøring hos det tyske politi.

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Den 50-årige forretningsmand virker rolig og fattet ved afhøringen.

Han bekræfter at kende Helga Kasu, men udlukkende som hendes økonomiske rådgiver.

Han kan onikøbet fremvise et brev fra Helga, som adaterer den 17. august, men påstemplede den 25. august 1985 i München.

I brevet skriver Helga Kasu.

Kære her, Stumpe, tak for deres hjælp med min økonomi.

Jeg tager ned til Italien for at besøge min søn.

Vi ses, når jeg kommer tilbage. Vendelig hilsen Helga Kasu.

Helgas søster bekræfter, at håndkraften i brevet tilhører Helga Kasu.

Og med brevet virker det umiddelbart til, at Helga Kasu faktisk tog til Italien, sådan som hun havde sagt, og altså ikke til Danmark.

Ligevel er der noget mystisk ved brevet.

Hvorfor daterer Helga brede til den 17. august, men afleverer det først til postkontoret en uge senere?

Og hvorfor lige i München? Og ikke i hjembyen eller i Italien?

Og hvis Helga Kasu ikke var i Danmark, hvorfor dukker der så papirer op med hendes navn på i en udbrændskrælles band i Ty?

Politiet betragter Stumpe som hovedmistændig sagen.

Det, de nu primært mangler for at stykke sagen sammen, er et gærningsted og noget, der forbinder Helga Kasu til Sommerhusområdet.

Men først må de afklare Stumpes alibi, hvis han der har et.

Politiet afhører Stumpe endnu en gang, denne gang med fokus på tiden mellem den 17. og 21. august.

Stumpe forklager overrastende, at han faktisk opholdt sig i Sommerhusområdet i den periode.

Han fortæller, hvor meget han holder af området, og at han havde brug for lidt tid alene væk fra familien.

Politiet er selvfølgelig interesseret i at vide, hvor Stumpe boede under sit ophold.

Her opstår, til politiet storehel, sagens anden forveksling.

Den første gang, det med sædlerne på de to nummerplader, kom politiet længere væk fra opklaringen.

Men dengang er det en forveksling, der hjælper dem.

Eller måske skal man kalde det en fortalelse.

Stumpe fortæller, at han førfærdig kontaktede et udlandingsbüro, som fandt et sommerhus til ham på Ehrenprisvej i den lille by Vorobør.

Med disse oplysninger kontakter rejseholdet det danske udlandingsbüro.

Men byrådet har ingen sommerhuse på Ehrenprisvej.

Til gengæld kan byrådet fortælle, at de rigtig nok havde en kunnevinnavn Hans Günders Stumpe, og at byrådet fandt et andet sommerhus til ham i samme by og i samme periode.

Et sommerhus, der ligger på Delfinvej.

Sommerhuset på Ehrenprisvej tilhører en fiskere, som under afhøring fortæller rejseholdet, at han rigtig nok udleget huset til Stumpe.

Fiskeren kan også fortælle, at sommerhuset blev udleget sort, altså uden kritering.

Stumpe har dermed ved sin fortalelse lidt politiet på sporet af han omstændighed, han nok helst ville have holdt hemlig.

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Han indrømmer, at han lavede to sommerhuse i nærheden af hinanden i samme periode.

Det ene officielt, det andet uofficielt.

Hvorfor ville han lege to sommerhuse, når han var alene på ferie?

Konfrateret med de nye oplysninger forklare Stumpe, at det officielle hus var til møder med kunder, mens det uofficielle var til ham privat.

Rejseholdet undersøger begge sommerhuset.

Og hvor huset på Ehrenprisvej stod urørt, var det anderledes med sommerhuset på Delfinvej.

Her finder politieteknikere spor efter blod, herunder et blodigt fingeraftryk.

Desuden kan familien fra Nabo sommerhuset fortælle, at den Elfenbens farved med sedes ankom til sommerhuset den 17. august, og at en mand og kvinde gik ind i huset.

Lyset blev tændt og gardinerne trukket for, men efterfølgende ikke trukket fra igen.

Nogle dage senere blev manden set køre alene fra huset med bilen fuld af madrasser og sengetøj.

Men kvinden blev ikke set igen.

Stumbes hustru, han er jo en giftmand, kunne bekræfte, at Stumpe havde været alene i sommerhus i Danmark.

Men hun kunne også fortælle, at intrækket i bagagerummet var blevet udskiftet efter ferien.

Og at hendes mand, på magisk vis, havde nedbragt sin private gel med, ja, du gik det rigtigt, 40.000 DM.

Med alle disse små stykker af information, kan det tyske politi og rejseholdet samfatte et hendelsesforløb.

Udoverværende, han skynder Stumbes vej til nemme penge, at Helga Karsu også er hans elskere ene.

Er uvisse årsager, bliver den utro ægte mand til synleden, at trætte af sin elskere ene.

Og uden udsigt til flere penge, udtænker han en markaber, mens ned i plan.

Stumpe inviterer Helga Karsu på romantisk fjerde i det naturskønne sommerhusområde i Danmark.

Men for en også overtalt til at skrive et brev, som han siger, han skal bruge som påskud overfor sin hustru.

Hustruen er nemlig ved at få mistanke om en affære.

Helga underskriver velvilligt brevet i håbet om at hun har mødt den store kærlighed.

Og Stumpe får brevet, som han påtager sig og sænner for hende.

Han bliver hende samtidig fortælle en løgn til sin søster om, at hun vil rejse til Italien.

Han lejer derpå to sommerhuse, det ene som dække og det andet som tiltænk gerningssted.

Men han kommer til at bytte rundt på adresserne, da han giver politiet sit ellers gennemtængete alibi.

Brede fra Helga tager han eftermord med tilbage til Tyskland, hvor han i senest sætter en forsænket postering,

så politiet vil tro, at Helga stadig er i livet den 25. august.

Selvom der ikke foreligger mere konkrete beviser mod Stumpe, udgør alle indisjerne mod ham, tilsammen en overbevisende anklage.

Og den 17. december 1986 idømmes han Livsvejt Fængsel af Ratten i Braunschweig.

Stumpe sidder Fængselet i 12 år, inden han i 1998 rammesat slagtilfælde.

Efterfølgende vurderer Ratten i Tyskland, at Stumpe selvbred ikke længere kan holde til Fængselet, og han bliver løslat.

Han er siden blevet gift igen med en ny kvinde og har bosat sig i Leipzig.

[Transcript] Nationens mareridt / Et næsten perfekt mord

Siden sin lystladelse, har Stumbe stedet fastholdt sin uskyld.

Hvad der præcis skete mellem Helga og Stumbe i sommerhuset på Delfinvej, finder offentligheden for menlig aldrig ud af.

Helga Kasus hovedet er aldrig blevet fundet.

Selvom Stumbes forbrudelse var utrolig udspekuleret, var den ikke helt perfekt udført, kun næsten. For at vi hjælper samarbejde, udholdenhed og en hel del hel, lykkes det ret færdigheden af sejre til sidst.

Du har lyttet til nationsmarkedet.

Men nu skabte der Johan K. Jensen, religieringlyd og musik af Gustav Nyeport, producerer body-body for Ali.

Du har lyttet til nasionsmarkedet.

Men nu skabte der Johan K. Jensen, religieringlyd og musik af Gustav Nyeport, producerer body-body for Ali.

Mit navn er Thomas Klingby.